

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Katowicach

LKA – 4101-08-03/2013/P/13/146

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Katowicach

ul. Powstańców 29, 40-039 Katowice

T +48 32 784 42 00, F +48 32 784 42 30

lka@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/146 – Realizacja świadczeń zdrowotnych w zakresie leczenia uzdrowiskowego, finansowanych przez Śląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu. Zakres kontroli obejmował realizację przez gminy uzdrowiskowe zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska w latach 2010 – 2012.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Katowicach
Kontroler	Beata Pękuł, główny specjalista k.p., upoważnienie do kontroli nr 85147 z dnia 10 maja 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Urząd Miasta Kołobrzeg - Kołobrzeg, ul. Ratuszowa 13 ¹
Kierownik jednostki kontrolowanej	Janusz Gromek, Prezydent Miasta Kołobrzeg ²

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości³ realizację przez Urząd Miasta zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska, natomiast negatywnie ocenia działalność dotyczącą poboru opłaty uzdrowiskowej.

Uzasadnienie oceny ogólnej

W 2008 r. Urząd opracował operat uzdrowiskowy dla Uzdrowiska Kołobrzeg, w oparciu o który Minister Zdrowia potwierdził możliwość prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze uznanym za Uzdrowisko Kołobrzeg. Powołano Komisję Uzdrowiskową. Środki uzyskane z opłaty uzdrowiskowej oraz dotacji z budżetu państwa były wykorzystane na realizację zadań określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych⁴.

Na ocenę wpłynęły nieprawidłowości, które dotyczyły niesporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla całej strefy „A” ochrony uzdrowiskowej.

Negatywnie oceniono zaniechanie poboru opłaty uzdrowiskowej od osób przebywających w sanatoriach uzdrowiskowych oraz poboru opłaty uzdrowiskowej od osób przebywających w oddziałach sanatoryjnych zlokalizowanych na terenie szpitali uzdrowiskowych, jak również pobieranie tej opłaty od osób korzystających z uzdrowiskowego leczenia szpitalnego.

¹ Zwany dalej Urzędem.

² Zwany dalej Prezydentem.

³ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

⁴ Dz. U. z 2012 r. poz. 651 ze zm. – zwana dalej ustawą o lecznictwie uzdrowiskowym.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Realizacja zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji lecniczych uzdrowiska

Opis stanu
faktycznego

Gmina Kołobrzeg uzyskała potwierdzenie możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze uznanym za Uzdrowisko Kołobrzeg decyzją Ministra Zdrowia nr 32 z dnia 30 kwietnia 2009 r. Objęto nią 22 zakłady lecznictwa uzdrowiskowego. Decyzja wydana została po zapoznaniu się z operatem uzdrowiskowym (i jego uzupełnieniami), zaopiniowanym pozytywnie przez Komisję Uzdrowiskową Rady Miasta Kołobrzeg w dniu 18 września 2008 r. (przesłanym Ministrowi Zdrowia przy piśmie z dnia 26 września 2008 r. znak PJ.0703/2/08). Decyzją Nr 53 z dnia 15 września 2010 r. Minister Zdrowia zmienił decyzję Nr 32 w zakresie: zwiększenia liczby zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzących leczenie na obszarze uzdrowiska w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej o sanatorium „Mona Lisa”, zmiany granic i powierzchni strefy „Aw”, „Bw”, „Cw” ochrony uzdrowiskowej oraz potwierdzenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze Uzdrowiska Kołobrzeg w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego sanatorium „Mona Lisa”. Jednocześnie Minister Zdrowia nie wyraził zgody na powiększenie liczby zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, mogących prowadzić lecznictwo uzdrowiskowe na obszarze Uzdrowiska Kołobrzeg, o kolejne cztery zakłady, o co wnioskował Prezydent Miasta⁵.

(dowód: akta kontroli str. 3-85)

Tymczasowy Statut Uzdrowiska Kołobrzeg został uchwalony przez Radę Miasta w dniu 26 kwietnia 2006 r.⁶ i zmieniony w dniu 23 maja 2006 r.⁷

Statut Uzdrowiska Kołobrzeg przyjęty został przez Radę Miasta Kołobrzeg uchwałą Nr L/673/10 z dnia 29 września 2010 r.

(dowód: akta kontroli str. 342-349)

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Kołobrzeg - Uzdrowisko Wschód został uchwalony w dniu 18 lutego 2008 r.⁸, natomiast miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Nr 8 – Uzdrowisko Zachód” w dniu 28 czerwca 2011 r.⁹

(dowód: akta kontroli str. 350-351)

Rada Miasta Kołobrzeg określiła skład Komisji Uzdrowiskowej oraz sposób, tryb, wysokość i terminy pobierania opłaty uzdrowiskowej. Stawka opłaty uzdrowiskowej ustalona uchwałą Nr XXXVIII/517/09 (obowiązującą w okresie objętym kontrolą) w wysokości 3,00 zł (1,50 zł za pobyt dzieci do lat 7) nie przekroczyła wysokości stawek określonych w obwieszczeniach Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w poszczególnych latach.

⁵ Ośrodek Sanatoryjno-Wypoczynkowy „Chalkozyn”, Sanatorium OSW „DIVA”, Sanatorium Uzdrowiskowe „Pro-Vita”, Sanatorium „WISTON”.

⁶ Uchwała Nr LI/648/06.

⁷ Uchwałą Nr LII/662/06.

⁸ Uchwała Nr XVIII/242/08.

⁹ Uchwała Nr VIII/105/11.

Rada Miasta Kołobrzeg w uchwale Nr III/14/06 z dnia 11 grudnia 2006 r. wskazała inkasentów opłaty uzdrowskiej¹⁰, siedmiodniowy termin wpłaty zainkasowanej opłaty uzdrowskiej w kasie Urzędu Miasta (po zakończeniu miesiąca, w którym dokonano poboru opłaty) oraz wynagrodzenie przysługujące inkasentom, w wysokości 20% zainkasowanej i wpłaconej na rzecz Miasta kwoty opłaty uzdrowskiej.

(dowód: akta kontroli str. 86-102)

W okresie objętym kontrolą w Gminie Kołobrzeg wysokość opłaty uzdrowskiej wyliczana była pierwotnie z zastosowaniem pojęcia „doby”, a następnie „dnia pobytu”¹¹ – co oznaczało w praktyce odstępianie od poboru opłaty uzdrowskiej za pierwszy i ostatni dzień pobytu (dzień przyjazdu i dzień wyjazdu).

Jak wyjaśnił Prezydent: *Informacja o zmianie interpretacji „doba”, a co za tym idzie, zmianie zasad poboru opłaty uzdrowskiej, została wysłana inkasentom opłaty uzdrowskiej (osobom prawnym i osobom fizycznym prowadzącym działalność całorocznie) (...). Osobom fizycznym prowadzącym działalność sezonowo, informacja została przekazana na piśmie osobiście w momencie wydania kwitariusza przychodowego do poboru opłaty uzdrowskiej.*

Przesłanie informacji o zmianie sposobu naliczania opłaty uzdrowskiej osobom prawnym, potwierdzono na przykładzie pięciu podmiotów, z którymi zawarto umowy o inkaso opłaty uzdrowskiej. Faktu przekazania przedmiotowej informacji osobom fizycznym nie odnotowano w dokumentacji Urzędu.

(dowód: akta kontroli str. 233-237, 253, 308)

Liczba inkasentów, z którymi Gmina podpisała umowy o inkaso opłaty uzdrowskiej wynosiła: 538 w 2010 r., 626 w 2011 r. i 709 w 2012 r.

(dowód: akta kontroli str. 307)

Do maja 2012 r., z uwagi na posiadanie statusu szpitali uzdrowskich, Urząd Miasta nie egzekwował od „Uzdrowska Kołobrzeg” SA poboru i przekazania na konto Urzędu opłaty uzdrowskiej od osób przebywających w Szpitalu i Sanatorium Uzdrowskowym „MEWA” oraz Szpitalu i Sanatorium Uzdrowskowym „MUSZELKA” (będących jednostkami organizacyjnymi Uzdrowska Kołobrzeg SA), a jednocześnie opłatę taką pobierano od osób przebywających w Sanatorium i Szpitalu uzdrowskowym „MESCO”¹².

(dowód: akta kontroli str. 156-232, 308)

Pismem z dnia 16 maja 2012 r. Kierownik Referatu Windykacji i Egzekucji, z up. Prezydenta, skierowanym do Uzdrowska Kołobrzeg SA, zobowiązała Spółkę do poboru opłaty uzdrowskiej w obiektach o statusie szpitala uzdrowskiego.

(dowód: akta kontroli str. 339-341)

W okresie od stycznia 2010 r. do maja 2012 r. Uzdrowsko Kołobrzeg SA przekazywało na konto Urzędu kwoty opłaty uzdrowskiej pobranej od osób przebywających w Sanatorium Uzdrowskowym KOMBATANT. Wpływy z tytułu opłaty uzdrowskiej za miesiąc czerwiec 2012 r., przekazane przez Uzdrowsko

¹⁰ Osoby fizyczne, osoby prawne i inne jednostki nie posiadające osobowości prawnej prowadzące: sanatoria, zakłady uzdrowskowe, hotele, pensjonaty, domy i ośrodki wypoczynkowe, ośrodki szkoleniowe, campingi, pola namiotowe i inne obiekty o podobnym przeznaczeniu oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wynajmu kwater prywatnych.

¹¹ Od momentu otrzymania z Ministerstwa Finansów Departamentu Podatków Lokalnych interpretacji art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) – wpływ do Urzędu 26 marca 2012 r.

¹² Umowa Nr 24/N/07 zawarta w dniu 17 maja 2007 r. i umowa Nr 5/F/2011 zawarta 1 marca 2011 r.

Kołobrzeg SA wyniosły łącznie 63 625,50 zł, w tym od osób przebywających w ośrodku KOMBATANT 31 440 zł i od osób przebywających w pozostałych obiektach należących do Uzdrowiska Kołobrzeg SA (Szpital i Sanatorium Uzdrowskie „MEWA” oraz Szpital i Sanatorium Uzdrowskie „MUSZELKA”) 32 185,50 zł.

(dowód: akta kontroli str. 178-185)

W dniu 23 maja 2012 r. umowę o inkaso opłaty uzdrowskiej podpisano również ze Szpitalem Uzdrowskim „WILLA FORTUNA”¹³.

(dowód: akta kontroli str. 186-190)

Gmina Kołobrzeg otrzymała dotacje z budżetu państwa w kwotach: 6 861 508 zł w 2010 r., 8 177 000 zł w 2011 r. i 7 922 859 zł w 2012 r. Kwoty otrzymanych dotacji były równe wpływom z tytułu opłaty uzdrowskiej pobranej w latach odpowiednio 2008, 2009 i 2010, co było zgodne z art. 49 ustawy o lecznictwie uzdrowskim.

(dowód: akta kontroli str. 275-298)

Środki uzyskane z tytułu opłaty uzdrowskiej oraz dotacji z budżetu państwa wydatkowane zostały na realizację zadań związanych, m.in. z: rozwojem infrastruktury komunalnej, sprzątaniem i utrzymaniem pasów drogowych, rozbudową i modernizacją sieci kanalizacji deszczowej, rozbudową infrastruktury oświetleniowej.

(dowód: akta kontroli str. 303-306)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Niesporządzenie i nieprzedstawienie Radzie Miasta, do dnia 28 sierpnia 2013 r. (zakończenie kontroli NIK) planu zagospodarowania przestrzennego dla całej strefy „A” ochrony uzdrowskiej (brak planu dla części Uzdrowiska Wschód¹⁴), co naruszało obowiązek określony a art. 38b ustawy o lecznictwie uzdrowskim¹⁵.

Powyższe Prezydent wyjaśnił tym, że: w tegorocznym budżecie miasta zarezerwowano pieniądze na opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Kołobrzeg obejmującej ww. część strefy „Aw” i zaplanowano w planie pracy Wydziału Urbanistyki i Architektury realizację zamierzenia do lipca 2013 r. Jednakże, z uwagi na fakt wygrania przez Gminę Miasto Kołobrzeg konkursu dotacji na działania wspierające jednostki samorządu terytorialnego w zakresie planowania miejskich obszarów funkcjonalnych, po wnikliwej analizie sytuacji, przerwano prace nad planem miejscowym dla tej części obszaru miasta.(...) Ponieważ ww. część wschodnia strefy „Aw” stanowi obszar objęty formą ochrony przyrody użytek ekologiczny „Ekopark Wschodni” i niezbędne jest w ramach prac planistycznych dokonanie waloryzacji przyrodniczej obszaru, zasadne było wstrzymanie prac planistycznych do czasu pozyskania dokumentu Waloryzacja przyrodnicza miasta Kołobrzeg. Powyższe działanie pozwoli miastu

¹³ Umowa Nr 4/P/2012.

¹⁴ Plany zagospodarowania przestrzennego dla części strefy „A” ochrony uzdrowskiej opracowane zostały w roku 2008 (dla części obszaru miasta Kołobrzeg – Uzdrowisko Wschód) i w roku 2011 (dla Uzdrowiska Zachód).

¹⁵ Zgodnie z nowelizacją ustawy o lecznictwie uzdrowskim (poprzez dodanie ar. 38b), obowiązująca od dnia 7 lipca 2011 r., gmina, która uzyskuje potwierdzenie możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowskiego na swoim obszarze, sporządza i uchwała miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla strefy „A” ochrony uzdrowskiej, w terminie do dwóch lat od dnia otrzymania tej decyzji. Mając na uwadze fakt, że ww. decyzję Gmina otrzymała w 2009 r., tj. przed ww. nowelizacją, termin wyznaczenia tego planu należy liczyć od dnia obowiązywania omawianej zmiany ustawy.

racjonalnie gospodarować budżetem, z maksymalnym wykorzystaniem dofinansowania. Ponadto z tego też powodu zostały w czasie przesunięte prace nad zmianą uchwały w sprawie użytku ekologicznego „Ekopark Wschodni”. Oba powyższe dokumenty: waloryzacja przyrodnicza i uchwała w sprawie użytku ekologicznego są dokumentami wyjściowymi i niezbędnymi do opracowania planu miejscowego dla tego obszaru.

(dowód: akta kontroli str. 311-312)

2. Nierzetelność w egzekwowaniu opłaty uzdrowskiej poprzez brak konsekwencji w podejmowanych decyzjach dotyczących pobierania lub niepobierania opłaty uzdrowskiej od osób przebywających w szpitalach uzdrowskich:

- Nie dokonywano poboru opłaty uzdrowskiej od osób przebywających w sanatoriach uzdrowskich wchodzących w skład Uzdrowska Kołobrzeg SA. Umowę w sprawie inkasa tej opłaty, zawartą z Uzdrowskiem Kołobrzeg SA, ograniczono jedynie do ośrodka Kombatant (późniejsza Perła Bałtyku), tj. pominięto ośrodki zarejestrowane jako szpitale i sanatoria uzdrowskie¹⁶ (zgodnie z rejestrem podmiotów wykonujących działalność leczniczą, prowadzonym przez Wojewodę Zachodniopomorskiego). Wg informacji przekazanej przez Prezesa Zarządu Uzdrowska Kołobrzeg SA, w latach 2010 – 2012 (do 30 kwietnia), w obiektach „MEWA” i „MUSZELKA”, w ramach kontraktów zawartych z Narodowym Funduszem Zdrowia przebywały łącznie 10 064 osoby w ramach uzdrowskiego leczenia sanatoryjnego¹⁷. Przy założeniu, że osoby te uczestniczyły w pełnych turnusach sanatoryjnych wartość niepobranej opłaty uzdrowskiej wynosi 634 032 zł¹⁸. Jak wyjaśnił Prezydent, powyższe było skutkiem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie (sygn. I SA/Kr1349/09) oraz pisma Prezesa Zarządu „Uzdrowska Kołobrzeg SA”, informującego, że obiekty „MEWA” i „MUSZELKA” posiadają status szpitala uzdrowskiego, zatem od osób przebywających w tych obiektach nie będzie pobierana opłata uzdrowska.

(dowód: akta kontroli str. 166-171, 308)

- Jednocześnie nie zaprzestano poboru opłaty uzdrowskiej za pośrednictwem Szpitala i Sanatorium Uzdrowskiego „MESKO”. Wg wyjaśnień Prezydenta wynikało to z przeoczenia pracownika zajmującego się obsługą opłaty uzdrowskiej. *Inkasent przystępując do umowy nie zakwestionował poboru przedmiotowej opłaty w związku z posiadaniem statusu szpitala uzdrowskiego i tym samym wykonywał obowiązek poboru opłaty zgodnie z zawartą umową, tym bardziej że oferuje także pobyty sanatoryjne.*

(dowód: akta kontroli str. 172-177, 308, 314, 332-338)

- Od 2012 r. pobierano opłatę uzdrowską od osób przebywających w szpitalach uzdrowskich. Wpływy z tytułu przekazanej przez Szpital Uzdrowski „WILLA FORTUNA”, na konto Urzędu Miasta opłaty uzdrowskiej za okres od czerwca 2012 r. do grudnia 2012 r. wyniosły łącznie 43 499 zł.

¹⁶ Szpital i Sanatorium Uzdrowskie „MEWA” oraz Szpital i Sanatorium Uzdrowskie „MUSZELKA”.

¹⁷ 1 58 osób w ramach uzdrowskiego leczenia szpitalnego.

¹⁸ 10 064 osoby x 21 dni x 3 zł za dzień pobytu.

Jak wyjaśnił Prezydent: (...) Decyzja o poborze opłaty nastąpiła w oparciu o stanowisko Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie, po konsultacjach z innymi miejscowościami o statusie uzdrowiska oraz przedstawicielami kołobrzeskich szpitali uzdrowiskowych. W swych orzeczeniach SKO akcentuje, że pojęcie szpital nie jest takie samo jak definicja szpitala uzdrowiskowego. (...).

Decyzja o obciążaniu pacjentów szpitali uzdrowiskowych opłatą uzdrowiskową również nie była konsekwentna, gdyż w umowie o inkaso opłaty uzdrowiskowej zawartej w dniu 16 maja 2012 r. z „Uzdrowiskiem Kołobrzeg” SA nie ujęto Dziecięcego Szpitala Uzdrowiskowego „SŁONECZKO”.

(dowód: akta kontroli str. 308-309)

NIK zwraca uwagę, że w powołanym przez Prezydenta Miasta wyroku (sygn. I SA/Kr1349/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, w uzasadnieniu prawnym, stwierdził m.in.:

„Obowiązkiem organów podatkowych w świetle art. 122 w związku z art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej jest podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a zebrany w sprawie cały materiał dowodowy w sposób wyczerpujący rozpatrzyć.

Jak wynika z akt sprawy jedynym dokumentem, na którym oparł się organ podatkowy wydając decyzję pierwszoinstancyjną była informacja z dnia 2 grudnia 2008 r. przekazana przez kierownika administracyjnego "S." o tym, że G.P. przebywał w "S." w okresie od 5 października 2008 r. do 27 października 2008 r.

*Z informacji tej nie sposób się cokolwiek dowiedzieć, z jakiego rodzaju leczenia uzdrowiskowego korzystał skarżący w czasie pobytu w K. **Jest to istotne albowiem leczenie uzdrowiskowe może być prowadzone w formach zamkniętych (stacjonarnej) lub w formach otwartych (ambulatoryjne).***

Przy czym leczenie uzdrowiskowe zamknięte obejmuje trzy formy:

- 1. wczesną rehabilitację uzdrowiskową,*
- 2. leczenie szpitalne,*
- 3. leczenie sanatoryjne (...).*

Organ podatkowy w tym zakresie nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego, a w lakonicznym uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia, stwierdził, że "skoro ustawa w sposób wyraźny nie wymienia szpitali uzdrowiskowych to nie można przyjąć, iż osoby w nich przebywające są wyłączone z obowiązku podatkowego". Przyjął więc a priori, że skarżący przebywał w szpitalu uzdrowiskowym.

*W ocenie Sądu takie stanowisko było przedwczesne w sytuacji niepodjęcia jakiegokolwiek próby wyjaśnienia, jaki jest status prawny "S." i **jaki rodzaj leczenia uzdrowiskowego** świadczył wobec skarżącego. (...).*

*Przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie organ pierwszej instancji powinien się więc zwrócić do właściwego podmiotu o informację; jaki jest jego status prawny tzn. czy "S." funkcjonuje także jako szpital uzdrowiskowy, czy skarżący przebywał w szpitalu uzdrowiskowym, czy może w sanatorium **oraz wskazanie, jakiemu rodzajowi leczenia uzdrowiskowego został poddany skarżący***

Prezydent Miasta Kołobrzeg podjął działania w celu ustalenia stanu faktycznego, co do określenia podmiotów, w których będzie pobierana opłata uzdrowiskowa od osób w nich przebywających, m.in. występując w dniu 17 sierpnia 2010 r. do Uzdrowiska Kołobrzeg S.A. o wypis z Księgi Rejestrowej, potwierdzającej że obiekty „MEWA” i „MUSZELKA” zostały zakwalifikowane jako

szpitale uzdrowiskowe. Jednak, pomimo że - wg przedłożonego na żądanie organu podatkowego wypisu z Księgi Rejestrowej¹⁹ - jednostkami organizacyjnymi Niepublicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej „Uzdrowisko Kołobrzeg” SA były m.in. Szpital i Sanatorium Uzdrowiskowe „Mewa” (część kodu resortowego HP. 1.4 Sanatorium i HP. 1.7 – Szpital Uzdrowiskowy) oraz Szpital i Sanatorium Uzdrowiskowe „Muszelka” (część kodu resortowego HP. 1.4 Sanatorium i HP. 1.7 – Szpital Uzdrowiskowy), Prezydent Miasta nie podjął działań w celu ustalenia, jakie rodzaje leczenia uzdrowiskowego świadczone są w tych obiektach. Tymczasem Sąd w przywołanym przez Prezydenta wyroku zwracał uwagę na konieczność dokonania takich ustaleń.

3. Niewyegzekwowanie od 30-tu inkasentów obowiązku pisemnego zgłoszenia organowi podatkowemu imion, nazwisk i adresów osób odpowiedzialnych za naliczanie, pobieranie oraz przekazywanie pobranych kwot opłaty uzdrowiskowej. Obowiązek ten wynikał z art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa²⁰ i został określony w umowach, jakie Prezydent Miasta zawarł z inkasentami. Powyższe Prezydent tłumaczył *niedopatrzaniem pracownika zajmującego się poborem opłaty uzdrowiskowej. Poinformował również, że wezwania do wypełnienia tego obowiązku zostały skierowane do inkasentów.*

(dowód: akta kontroli str. 156-164, 186-188, 191-196, 206-211, 307-308)

4. Niewydanie decyzji o odpowiedzialności podatkowej inkasenta „ARKA-MEGA SA” z tytułu niewpłacenia we właściwym terminie pobranej opłaty uzdrowiskowej, co było niezgodne z przepisem określonym w art. 30 ust. 4 Ordynacji podatkowej. Decyzja taka wydana została dopiero w trakcie kontroli NIK w dniu 23 sierpnia 2013 r. na kwotę 34 zł.

(dowód: akta kontroli str. 329)

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²¹, wnosi o:

1. Sporządzenie i przedstawienie Radzie Gminy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla strefy „A” ochrony uzdrowiskowej.
2. Zaprzestanie pobierania opłaty uzdrowiskowej od osób przebywających w szpitalach uzdrowiskowych do czasu rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej SKO w Koszalinie przez Naczelnego Sąd Administracyjny.
3. Podjęcie działań w celu określenia podmiotów zobowiązanych do pobierania opłaty uzdrowiskowej oraz osób zobowiązanych do uiszczania tej opłaty w sposób zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
4. Podjęcie działań w celu wyegzekwowania opłaty uzdrowiskowej od osób zobowiązanych do uiszczenia tej opłaty, przebywających w latach 2010 – 2012 (do 30 kwietnia) w Szpitalu i Sanatorium Uzdrowiskowym „MEWA” oraz Szpitalu i Sanatorium Uzdrowiskowym „MUSZELKA”.

¹⁹ Nr 32-00750, datowanego na dzień 25 maja 2010 r.

²⁰ Dz. U. z 2012 r. poz. 749, ze zm., zwana dalej Ordynacją podatkową.

²¹ Dz.U. z 2012 r., poz. 82, ze zm., zwanej dalej ustawą o NIK.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Katowicach.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Katowice, dnia 29 października 2013 r.

Kontroler
Beata Pękul
gł. specjalista kontroli państwowej

.....

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Katowicach
Dyrektor
Z up. wicedyrektor

Mariusz Marquardt